

[Landbrugsministeren.]

som jeg ikke alle skal gå ind på ved denne lejlighed, detaljer, som viser den nytænkning, som man også mener bør slå igennem, når det drejer sig om udlånsformer til landbruget. Må jeg om disse ting — og jeg kan være enig i mange af de fremførte synspunkter — blot sige, at denne lovgivning om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere jo er en speciel lovgivning for disse specielle brugsstørrelser, og selv om hr. Morten Lange og flere andre fandt, at grænserne var for snævre, og at man skulle have et andet grundlag at måle værdierne ud fra, så vil jeg her pege på, at da det er et begrænset område, og da vi — det vil jeg gerne bekræfte over for hr. Morten Lange — senere på året eller omkring ved nytår forhåbentlig får lejlighed til et samlet oplæg, så mener jeg ikke, der er grundlag for, at vi ændrer på dette specielle område, men prøver på at se det i forbindelse med både den bestående og forhåbentlig også den kommende lovgivning, hvor jeg er indstillet på at skabe en større sammenhæng, en større koordinering.

Men de krav, som de mindre brug i dag er stillet over for, også med hensyn til investeringer, er jo stærkt voksende, og derfor har jeg fundet det rigtigt, uanset at vi ikke endnu kan komme med et samlet oplæg, at fremsætte dette lovforslag, bl. a. fordi jeg mener, det må være rimeligt, at det arbejde, der er i gang i disse foreninger for at dække de behov, der er derude, får mulighed for at gå videre, og der må kunne disponeres med nogenlunde kendskab til, hvad det er for tanker, man i regering og folketing har gjort sig på disse områder.

Der er som nævnt rejst forskellige spørgsmål. Jeg skal kommentere nogle få af dem.

Hr. Chr. Rasmussen pegede på de forhold, der opstår nu ved omlægning af amtsgrænserne, og jeg vil gerne bekræfte, at vi er opmærksomme på det og er indstillet på, at dette selvfølgelig også må øve indflydelse på indkøbsforeningerne. Det vil medføre en reduktion af antallet, og det tror jeg også indkøbsforeningerne selv er indstillet på, og det vil føre med sig, at der opstår ikke alene tekniske og juridiske, men også økonomiske problemer, som vi nu må i gang med at overveje. Der er jo bl. a. det spørgsmål, om en omtegning af garantikapitalen

kan finde sted, hvis man lægger to foreninger sammen. Men jeg skal ikke gå videre ind på dette, blot pege på, at vi er indstillet på at drøfte disse ting både med finans- og justitsministeriet, således at vi forhåbentlig kan få en endelig klaring af disse spørgsmål inden 1. april næste år.

Derudover har både hr. Niels Ravn og hr. Søren Jensen peget på grænserne, og jeg vil gerne sige til hr. Søren Jensen, at jeg i princippet er enig i, at man må tilstræbe en ligestilling. Men jfr. de bemærkninger, jeg gjorde gældende før, så var der jo her tale om en lovgivning, der er forbeholdt en speciel gruppe, og med dette som udgangspunkt mener jeg det rigtigt at gennemføre det. Men igen understrøger jeg, at det jo også må ses i sammenhæng med det, der kommer senere, og derfor vil en bedømmelse af, hvad virkninger det her får, bedst kunne bedømmes, når man også får alle de andre udlånsformer og de andre sider af landbrugspolitikken endeligt belyst.

De mange andre rejste spørgsmål er jeg meget villig til at drøfte i udvalget.

Jeg må opfatte de tilsagn, der her er givet, og den positive indstilling, der er givet udtryk for, som tegn på, at det må lykkes os at få denne lovgivning udformet, så den fortsat kan bygge på et stort flertal i folketinget, og jeg takker endnu en gang for den tilslutning, jeg har fået.

Chr. Rasmussen: Det er muligt, jeg hørte forkert, men jeg lagde mærke til en udtalelse fra et par af ordførerne, nemlig hr. Niels Ravn og hr. Morten Lange. Hr. Niels Ravn nævnte spørgsmålet om 5 års afdragsfrihed på disse lån, og hr. Morten Lange nævnte det lille beløb på 5 mill. kr. årlig. Nu er forholdet jo det, at de lån, der gives af statskassen, er 30-årige lån, men de omsættes i foreningen gennemsnitlig på ca. 5 år. Det vil altså sige, at foreningerne har betydelige beløb til genudlån, fordi de får mange flere penge ind, end de skal bruge til afdrag på statslånene. I øjeblikket er det sådan, at der indgår i årlige afdrag på de tidligere givne lån omkring 14-15 mill. kr., og deraf skal bruges imellem 2 mill. kr. og 3 mill. kr. til afdrag til staten. Det vil altså sige, at med de 5 mill. kr. årlig, der nu bevilges, får foreningerne til rådighed til udlån til med-